Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 118. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 22-го ТРАВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 22, 1980 No. 118. VOL. LXXXVII.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

Ню Йорк, Н.Й. (УККА). — Чергові наради Екзекутиви УККА, що відбулися тут у суботу 10-го травня в конференційні залі УККА, о год. 11-ій перед полуднем, відкрив і ними проводив екзекутивний заступник президента Володимир Мазур.

Після прийняття протоколу попередніх нарад Екзекутиви, що його прочитав секретар ред. Ігнат Білинський, і порядку нарад, адміністративний директор мґр Іван Базарко поінформував про те, що згідно з попереднім дорученням Екзекутиви робить заходи для устійнення автентичности підписів українських дисидентів під покаянною заявою в справі вбивства Москвою польських вояків і старшин у Катині, що появилася у російській пресі. В цій справі рішено зайняти становище на нарадах Крайової Ради УККА в червні ц.р.

Із вдоволенням Екзекутива прийняла повідомлення про те, що у висліді старань УККА та інших організацій президент Картер призначив відомого українського громадського діяча з Чікаґо, д-р Юліяна Куляса, членом Ради голокосту у Вашінґтоні. Це дасть нагоду українцям домагатися однакового трактування Радою голокосту українських жертв совєтсько-російського ґеноциду в Україні з жертвами інших народів.

ЗВІТ ПРЕЗИДЕНТА

Після прийняття пропозицій на особові зміни в Крайовій Раді УККА від Т-ва Українських Бібліотекарів і українського Відділу ПАБНА, звітував про свою працю у Вашінґтоні президент УККА д-р Лев Добрянський. Він вислав ґратуляційного листа Митрополитові Мирославові Любачівському з нагоди найменування його наступником Верховного Архиєпископа Блаженнішого Патріярха Йосифа; переслав письмо до Білого Дому в справі вчасного проголошення президентом Картером звернення до американського народу Тижня Поневолених Націй; робить заходи для крайового відзначення Тижня Поневолених Націй в поточному році в Детройті; нав'язав контакт з американськими Церквами в справі підтримки ними Конґресової резолюції для відновлення українських Церков в Україні; вислав листа посадникові Денверу з подякою за підтримку розбудови парку в пам'ять жертв у Бабиному Ярі в Києві; згідно з рішенням Екзекутиви запросив полковника Нємчика, голову республіканського Спадщинного комітету, на чергові наради Крайової Ради УККА й інше.

У дальшому ході нарад екзекутивний заступник президента В. Мазур поінформував про заходи для створення Відділу УККА в Атланті, Дж., а мґр І. Базарко — про працю канцелярії та підготову книжки звітів на XIII Конґрес УККА і списків платників УНДатку за 1979 рік. До Відділів УККА і до української преси розіслано інформаційний обіжник в справі XIII Конґресу УККА.

Про підготовчі праці до Конґресу УККА говорив опісля секретар І. Білинський, голова комітету підготови Конґресу, намічуючи ділові комісії і їх голов.

Прийнято пропозицію голови комісії справ молоді і студентства, д-ра А. Лозинського, влаштувати під час Конґресу молодечий панель, забаву й маніфестацію молоді.

Обмірковано справу створення при УККА крайового комітету для відзначення 50-річчя штучного голоду в Україні та в цьому пляні влаштувати ініційовану Українським Музеєм виставку документації ґеноциду в Україні, про що інформувала мґр І. Рожанковська, а теж здвигнути пам'ятник жертвам голоду та надрукувати документальну книгу про зорганізований Москвою голод в Україні. Справу передати для остаточного рішення Крайовій Раді УККА.

ПЛЯНИ НА МАЙБУТНЄ

Вичерпну інформацію про діяльність ЗУАДК та пляни праці на майбутнє подав президент ЗУАДК д-р Олександер Білик. Він також підкреслив всебічну співпрацю ЗУАДК з УККА та іншими українськими громадськими й харитативними установами, зокрема в організуванні допомоги

(Закінчення на стор. 3)

Архиєпископ М. І. Любачівський відвідає Клівленд і околиці

Клівленд, Огайо. — Від 27-го травня до 1-го червня ц.р., Архиєпископ Мирослав І. Любачівський, який від 25-го травня 1951 року до 1966 року був сотрудником при церкві свв. Апостолів Петра і Павла і рівночасно навчав в українській парафіяльній школі в Пармі, у цьому місті, відбуде канонічну візитацію по таких парафіях: 27-го травня, парафія св. Андрія у Пармі; 28-го травня свв. Апостолів Петра і Павла в Клівленді; 29-го травня св. Йосафата; 30-го травня Пречистої Діви Марії в Клівленді-Схід; та 31-го травня в Лорейні, Огайо.

З нагоди відвідин Архиєпископа, 30-го травня відбудеться концерт у парафіяльній залі, 1-го травня бенкет, що їх влаштує Комітет церковних і громадських організацій під проводом о. декана Михайла Федоровича.

Візитація Владики Любачівського завершиться Архиєрейською Службою Божою, що буде відправлена 1-го червня ц.р., у церкві свв. Апостолів Петра і Павла, і яка буде своєрідним прощанням клівлендської громади перед його виїздом до Риму на його нове призначення на коадьютора Патріярха Української Помісної Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого.

Р. Реґен прибуде на Український Фестиваль у Ню Джерзі

Картерет, Н.Дж. — Згідно з повідомленням виборчого Комітету Роналд Реґен прибуде на 6-ий Український Фестиваль, який відбудеться в Ґарден Стейт Артс Центрі в Голмдел, Н.Дж., у суботу, 31-го травня.

Інші політичні діячі, які дотепер зголосили свою участь у фестивалі, це: д-р Стівен Айелло, асистент президента Картера в етнічних справах; конґресмен Едвард Паттен з 15-го конґресового дистрикту в Ню Джерзі і посадник міста Перт Амбой Джордж Отловскі.

Фестивальний комітет сподівається участи ще й інших політичних діячів.

Цілоденна програма фестивалю, яка розпічнеться о год. 11-ій перед полуднем — цікава і розноманітна. В розпродажі ще є деяка кількість квитків на концерт, що їх можна замовляти в Михайла Іванцева — (201) 359-8257 і (201) 761-5977.

Картер і Реґен перемогли в Ореґоні, Буш — в Мічиґені

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У Республіканських правиборах в стейтах Ореґон і Мічиґен, що відбулися в вівторок 20-го травня, не минулося без несподіванок, коли в Мічиґені переміг Роналда Реґена Джордж Буш, здобувши там 57 відсотків голосів, і цим трохи „сповільнив" тріюмфальний хід до перемоги Реґена. За деякими проєктованими передбаченнями й обчисленнями, Реґен вже має сім делеґатів більше понад потрібних — 998.

У Демократичних правиборах в стейті Ореґон переможцем вийшов президент Джіммі Картер, здобувши підтримку не тільки від консервативних і поміркованих демократів, але й від ліберальних. Всіх делеґатів з цього стейту на Конвенцію буде 39 осіб. В стейті Мічиґен Демократичні „кокуси" відбулися вже місяць тому, в яких, як відомо, здобув перемогу сенатор Едвард Кеннеді.

Досі Президент має цілком певних 1,532 делеґати з потрібних 1,666, і правдоподібно здобуде потрібну кількість вже в правиборах 3-го червня. Передбачають в підрахунках, що таку кількість делеґатів, яка потрібна до числа 1,666, президент Картер здобуде навіть тоді, коли б він у правиборах 3-го червня здобув тільки 20 відсотків делеґатів.

НАСЕЛЕННЯ КВЕБЕКУ ВІДКИНУЛО ПЛЯН СЕПАРАЦІЇ

Монтреаль, Канада. — Референдум, яке відбулося в провінції Квебек у вівторок, 20-го травня більшістю двох третіх відкинуло пропозицію Партії Квебеку, що її очолює Рене Лєвек, сепарації французько-мовного Квебеку від Канади. Референдум не дало мандату Лєвекові вести переговори й заходи у цьому напрямі.

До дня референдум важко було передбачити, який буде його вислід. Лєвек і його група вели гостру, дуже часто неперебірчиву в арґументах і засобах пропаґанду, а перед відбуттям референдум Лєвек і багато інших твердили, що вислід буде майже рівний. Коли ж переведено обчислення виявилося, що подавлююча більшість населення не погоджується на поділ Канади. Біля 80 відсотків етнічних меншостей Квебеку і 54 відсотки франкомовного населення голосували проти пляну Лєвека. Ці останні становлять 80 відсотків всього населення Квебеку, що начисляє 6.2 мільйона осіб.

Пропозиція Лєвека звучала: „...Квебек... отримує виключне право ухвалювати закони, збирати податки, устійнювати стосунки із закордоном-іншими словами суверенність-і одночасно утримувати з Канадою економічні зв'язки — включаючи спільну монетарну одиницю".

Перемога принципу канадської єдности в референдум в Квебеку викликала радісний резонанс в цілій Канаді. Френсіс Фокс, державний секретар у федеральному кабінеті і посол з провінції Квебек, висловив загальне почування мешканців цілої Канади: „Це перемога Канади".

Лєвек, який разом з тисячними масами своїх прихильників очікував вістки про перемогу з пляном як найгучніше її відзначити, висловився про свою поразку оґірчено, як під адресою федерального уряду, так і під адресою тої частини франкомовного населення Квебеку, яке голосувало проти його пляну.

Прем'єр федерального уряду П'єр Трудо після референдум заявив, що щойно майбутні вибори, які він сподівається виграти у Квебеку, дефінітивно закінчать справу.

Куба готова переговорювати з Урядом ЗСА, але не тільки про справи еміґрації

Гавана, Куба. — Уряд комуністичної Куби, переглянувши звідомлення про випадки, які трапляються при великому ісході кубинців із своєї батьківщини і їхнього масового переїзду до З'єднаних Стейтов Америки в першу чергу і до інших країн в меншій кількості, погодився переговорювати з офіційними речниками американського Уряду про ґльобальні справи, які заторкують також всі аспекти міжнародної і внутрішньої політики обидвох країн, але відмовився звужувати розмови тільки до справ еміґрації.

В понеділок, 19-го травня ц. р., шеф т. зв. Секції американських інтересів в Гавані, Вейн Смит, вправді відмовився коментувати відповідь кубинців на звернення президента Картера у справі переговорів над проблемою втікачів і встановлення повітряного чи морського „мосту" для регулярного перевозу бажаючих покинути Кубу, але натомість він підтвердив, що обидві країни мають бажання переговорювати у цій й інших справах. Смит також заявив, що перевіз еміґрантів човнами з порту Марієль майже припинився, але натомість вже заякорені в порті понад 800 човнів намагаються отримати дозвіл на перевіз втікачів. Смит підкреслив, що його бюро отримує багато телефонів у справі перевозу, але він особисто і його штаб радять власникам човнів повертатись і не наражуватись на грошеві і судові кари. Один власник човна заявив урядовцям Смита, що коли човни намагаються повернутись до ЗСА без ладунку, то їх перехоплює кубинська прибережна сторожа і карає, або наказує повертатися до порту Марієль.

Кубинське пресове аґенствоо ҐРАНМА закинуло президентові Картерові, що він веде подвійну політику по відношенні до втікачів — з однієї сторони він заохочує кубинців до переселення, а з другої вводить адміністраційні заборони і обмежує еміґрацію тільки до тих осіб, які мають рідню в ЗСА. Куба, очевидно, відкидає думку, щоб втікачів називати „політичними дисидентами", бо вони, мовляв, такими не є. Вину за теперішні економічні умовини, які на думку Картера спричинені довгою бльокадою Куби З'єднаними Стейтами Америки, викликали бажання у багатьох кубинців переселитись до Америки.

„УРЯД УРСР — ЦЕ ОКУПАЦІЙНА АДМІНІСТРАЦІЯ КОЛЯБОРАНТІВ" — ПИШУТЬ ПОЛІТИЧНІ В'ЯЗНІ СССР

НОВІ УПОВНОВАЖЕННЯ ДЛЯ СКВУ

Ню Йорк. — Пресова служба ЗП УГВР передає текст звернення групи політичних в'язнів мордовських таборів до представників держав Гельсінкських угод.

„До всіх голів і членів урядів.

До всіх парляментів країн-учасниць Гельсінкської наради в справі безпеки та співпраці в Европі.

Надхненні високими гуманними принципами Заключного акту Гельсінкської наради, ми, члени Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод в місцях ув'язнення СРСР Гаяускас Б., Ґінзбурґ О., Зограбян Р., Козачков М., Попович О., о. Романюк В., Руденко М., Сеник І., Шухевич-Березинський Ю., Щаранський А., солідаризуючись із цими принципами та бажаючи розширити сферу їхнього практичного застосування, звертаємося до держав-учасниць наради з цим документом, покликаним сприяти тому, щоб на порядок денний чергової зустрічі представників країн-учасниць наради в Мадриді в 1980 році було внесено питання про надання права вільного виїзду з СРСР особам української національности. (Україна — територія, заселена українцями, офіційно іменована УРСР — являє собою окуповані російсько-радянськими військами землі, на яких окупанти створили для захисту своїх інтересів маріонеткову колоніяльну адміністрацію — так званий уряд УРСР.

Створений в ході революції 1917 року уряд УНР (Українська Народна Республіка), що передбачав демократизацію політичного життя на Україні, був позбавлений влади окупаційними військами, що прийшли з території Росії у 1918році. З того часу частина демократично настроєних українців опинилася в еміґрації.)

Окупація України протягом 60 років супроводилася ґеноцидом українських патріотів і насамперед інтеліґенції, що не бажала асимілюватися з загальноросійською нацією. Сам факт існування за межами України політичної еміграції, до якої нетерпимо й украй вороже ставилися окупанти, є також однією з форм ґеноциду.

За 60 років окупації на Україні знищено декілька мільйонів патріотично настроєних українців. Це винищення відбувалося зі згоди й ухвалення так званого „уряду УРСР", який сприяв нищенню українців. Ця окупаційна адміністрація колаборантів має таке саме право називатися урядом, як і створений Гітлером „Райхскомісаріят України". Коли порівняти права, якими користується „уряд УРСР", то виявиться, що будь-яка провінція Канади має більше прав, ніж „суверенна" республіка УРСР. Таким чином, у 1918-1926 рр. була окупована Східня Україна, в той самий час Західня Україна входила до складу Польщі. У 1939 році відбулося „приєднаня" Західьої України до СРСР. Як це сталося?

Уряд СРСР, який тепер з піною на устах гудить фашизм та національ-соціялізм, у 1939 р. змовився з гітлерівською Німеччиною щодо розподілу Польщі, загарбання Прибалтики, анексії території Румунії та Фінляндії. Внаслідок розподілу Польщі російсько-радянські війська окупували другу частину України. І одразу ж після її окупації розпочався масовий ґеноцид українців. У період 1939-1941 рр. Західня Україна (так само, як раніше Східня) пережила ґеноцид, що нічим не поступався тому, який пережила Кампучія в 1976-1979 рр. Трупами українців були забиті тюрми й підвали ҐПУ - НКВД. Тому, коли в 1941 р. Німеччина розпочала війну з СРСР, багато українців почали підтримувати німецьку владу як єдину альтернативу комуністичному страхіттю. Інша частина українців увійшла до лав УПА (Української Повстанської Армії), яка діяла на терені Західньої України як проти німців (до 1944 р.), так і проти радянських окупантів (1951-1952 рр.).

До 1953 року по селах Західньої України стояли гарнізони російсько-радянських військ — найяскраві-

(Закінчення на стор. 3)

В Америці

У ЗВ'ЯЗКУ З КОНФЕРЕНЦІЄЮ МІНІСТРІВ Спільного Европейського Економічного Ринку, Державний департамент опублікував заяву у якій говориться, що дальше незаконне придержування американських закладників може нанести великих шкід іранській економіці. Речники Департаменту привітали спільну заяву европейських країн, називаючи її „багатозначущою", хоч призналися, що Білий Дім надіявся не більш строгі протизаходи.

У ЗВ'ЯЗКУ З ВИЧЕРПАННЯМ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ, деякі великі міста, а між ними також Сан Франсіско, скорочують фонди призначені на соціяльні програми, або скеровують їх до пенсійного фонду, щоб таким чином покрити браки. Знавці економічних відносин у великих містах твердять, що в загальному такі міста, як Бостон, Ню Орінс, Філядельфія, Піттсбурґ, Детройт й інші знаходяться на передодні більшої фінансової кризи.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА ПЛЯНУЄ в найближчому часі видати дозвіл чисельним американським компаніям на вивіз до Китайської Народної Республіки нових військових матеріялів, які включатимуть також компютори і радарні улаштування для повітряної охорони. Речник Білого Дому заявив, що такі дозволи деякі компанії одержать в наступному тижні, коли до Вашінґтону прибуде з офіційною візитою заступник прем'єр-міністра КНР Генґ Біао, відповідальний в китайському уряді за військові справи. Після візити в Китаю секретаря Департаменту оборони Геролда Бравна, президент Картер вже кількакратно заявив, що він дозволить на вивіз військової технології до КНР, не зважаючи на протести Москви і її сателітів.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ поінформував пресу в понеділок, 19-го травня ц.р., що президент Картер правдоподібно відвідає Юґославію ще цього літа, щоб стрінутись там з новими керівниками юґославського уряду і віддати пошану покійному президентові тієї країни Тітові, який, як відомо, був недавно похоронений з великими парадами та з участю представників більшости країн світу.

МЕТРОПОЛІТАЛЬНА ТРАНСПОРТОВА РАДА в Ню Йорку вирішила, починаючи з понеділка, 19-го травня ц.р., знову піднести ціни на п'ятьох переїздах Істрівер з 75 центів до одного доляра. В рахубу входять мости: Бронкс-Вайтстон, Троґс Нек, Трайборо і тунелі Мідтавні і Бруклин Баттері.

У світі

УРЯДИ ЗСА І ЯПОНІЇ ПОГОДИЛИСЯ злагіднити торговельні перепони в намаганні поліпшити обопільні торговельні зв'язки. До цієї домовлености прийшло під час недавнього перебування у Вашінґтоні японського прем'єра Масайоші Огіри, який тепер подався до димісії, і президентом Джіммі Картером. Не зважаючи на евентуальні зміни в уряді, покликана обидвома урядами комісія працюватиме в напрямі встановлення вільної торгівлі поміж тими країнами.

НА ВИМОГУ ЗАКОРДОННИХ КРЕДИТОРІВ. ПОЛЬЩА ВПЕРШЕ подала офіційно цифру своїх закордонних задовжень. Отже задовження Польщі за кордоном виносить тепер 18,5 більйона дол. Річно відсотків від тої суми платиться около 1,8 більйона дол. На сплату капіталу призначено понад 5 більйонів дол., разом понад 7 більйонів дол. А тому, що надвишка експорту над імпортом буде цього року около 2,5 більйона дол., то значить, що треба затягнути позикою нових около п'ять більйонів дол. Щоб дістати тих нових п'ять більйонів позики, Польща мусіла на вимогу закордонних кредиторів подати висоту своїх задовжень.

ПЕРШІ КИТАЙСЬКІ ПРОБИ з вистрілом міжконтинентальних ракет удалися. Ескадриль китайських кораблів при помочі австрійських провіряють терен прицілу ракет. Ракети пролетіли простір понад 6,000 миль і причалили в призначеному місці.

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА НІМЕЦЬКОЇ СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ПРИ ВИБОРАХ у провінції Північний Райн-Вестфалія викликує значні пересунення в виборчій тактиці обидвох головних партій: християнсько-демократичної і соціял-демократичної. Поразка християнських демократів в тих виборах зміцнили внутрішнє незадоволення серед провідних кіл тієї партії і зріст настроїв проти її лідера Франца Йозефа Шравса. Знов же спад голосів соціялістичних союзників, вільних демократів, нижче 5 відсотків відданих голосів, позбавляє їх представників у парляменті, що дуже невигідне для соціялістів. З уваги на те, вони мусять міняти тактику, щоб збільшити виборчі шанси союзників.

СПОКІЙНО, АЛЕ РІШУЧЕ ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД ЗАГОСТРЮЄ СВОЮ ПОЛІТИКУ СУПРОТИ незадоволених арабів. Арабський напад 2-го травня на групу жидівської молоді, в часі якого загинуло шість осіб, в Геброні викликав глибоке негодування серед ізраїльців, які домагаються від уряду кращого захисту.

БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Діловий Комітет інформує, що 8-ий баль Української Преси, який влаштовує Фінансова Комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — СФУЖО та Спілка Українських Журналістів Америки — СУЖА, відбудеться в суботу, 15-го листопада ц.р., в залі св. Йосафата у Філядельфії.

Просимо українські організації Філядельфії не влаштовувати в цей час ніяких інших імпрез.

Амбасадор Шестак говорить про працю Комісії Людських Прав при ОН

Філядельфія, Па. (Я.Татомир). — Тут у приміщеннях Менор коледжу відбулася зустріч української громади з представником ЗСА до Комісії Людських Прав при Об'єднаних Націях Єремією Шестаком. Зустріч улаштував Філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні, що вдержує близький контакт з Дж.Шестаком і постійно передає йому інформації та матеріяли про переслідування в Україні.

Імпреза почалася коротким словом голови Комітету Уляни Мазуркевич, яка представила приявним Дж. Шестака й опісля вела програму вечора. Дж. Шестак говорив про свою працю на форумі ОН, а зокрема про свої виступи під час останніх річних нарад Комісії Прав Людини в Женеві. Він оповів про свої виступи на тому міжнародному форумі в обороні переслідуваної Української Церкви, про його виступи в обороні Лук'яненка, Руденка та інших дисидентів, про його зудари з представником Совєтського Союзу Зоріним і про інше. Пан Шестак сказав, що під час цієї конференції діяли в Женеві різні національні групи, але, на жаль, не було ніякого українського „лабі". Джером Шестак сказав, що, на щастя, Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні добре постачив його різними матеріялами про переслідування в Україні.

Амбасадор до Комісії Людських Прав при ОН Джером Шестак серед членів Комітету оборони національних і людських прав в Україні під час засутрічі.

Після Дж.Шестака говорив голова Відділу УККА д-р Стерчо, підкреслюючи велику вагу боротьби за людські права. Він подякував Дж.Шестакові і філядельфійському Комітетові Оборони Національних і Людських Прав в Україні за їхню працю на тому полі.

На зустрічі промовляла д-р Ніна Караванська. Вона говорила про величезну небезпеку для світу від Совєтського Союзу, що несе із собою жахливу деґрадацію та руїну духовости людини.

Дж.Шестак і Н.Караванська говорили ще про міжнародну Гельсінкську конференцію, яка відбудеться цього року в Мадриді, та про конечність активної української приявности в Мадриді в цей час.

У зв'язку із справою Мадриду слід мати на увазі, що крім Гельсінкської Групи, яку очлює ген. Григоренко, існують у ЗСА й Канаді групи наших активістів молодшого покоління, які впродовж минулих років проявили велику і успішну діяльність на полі інформування американського й канадійського політичного світу й українського громадянства про діяльність Української Гельсінкської Групи в Києві

(Закінчення зі стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Стихійний гін до волі

Масовий наплив втікачів із Куби на Фльориду — це не тільки особиста трагедія тисяч чоловіків, жінок і дітей, які переходять через гегенну, мріючи тільки про те, щоби вихопитися з-під панування диктаторського режиму Фіделя Кастра. Маючи у себе, на Кубі важку господарську ситуацію із відсутністю харчів і предметів найпершої потреби й будучи на сто відсотків залежним від совєтських грошей і всіх достав, включно з нафтою, Фідель Кастро придумав хитру штуку: проголосив свободу кожному, хто захоче виїхати з Куби. Ціль ясна: щоби один за одним махом зменшити населення економічно бідної країни та щоби до тих добровільних емігрантів додати найпоганіший елемент, що його варто би позбутися. Безпосереднім відгуком на те проголошення Кастра було запевнення забудовань амбасади Перу в Гавані 10,000 кубинцями,які ждали на можливість виїзду. ЗСА погодилися прийняти 3,500 втікачів, але Уряд не рахувався з несподіванкою, яку вчинили кубинські еміґранти, які числом кругло 70,000 перебувають на Фльориді. Вони зорганізували „фльотилю волі", наймаючи рибальські човни, якими їхали (і далі їдуть!) на прибережні води Куби, приймали втікачів і перевозили їх на Фльориду, поставивши американські місцеві, стейтові й федеральні власті перед доконаним фактом. З авторитетних урядових джерел подано, що до кінця цього місяця число втікачів може зрости до 30,000. Вони прибувають голі-босі, бо кубинські комуністи обдирають їх буквально з усього — забирають клунки, зривають з рук годинник, грабують, як це роблять прогресійні грабіжники. Американсько власті, очевидно, мусять переводити і санітарний і персонально-політичний скрінінг цих масових імігрантів. І зразу виявилося, що між ними є кримінальні злочинці, пошукувані американською поліцією, і — що найнебезпечніше — є хворі проказою.

Як згадано, особиста трагедія цих людей, тепер врадуваних, що опинились на волі, та клопіт американських властей, щоби знайти негайно для тієї маси бідних, бездомних і „німих" — без знання англійської мови — людей, приміщення, харч і одяг, — це одна сторінка проблеми. Друга сторінка — це політичний момент. Це трагічна помикла,якої допустився колишній президент Джон Кеннеді, коли вишколений за Д.Д.Айзенгавера кубинський еміґрантський десант у Свинячій затоці на Кубі не дістав допомоги від американського летунства і закінчився невдачею. (Порадив таке відомий демократичний ліберал Гарріман). Коли ж Кеннеді проявив згодом рішучість і проголосив блокаду Куби, як дізнався про перевезення туди совєтський ракет, то пішов на „компроміс" із Хрущовим: Хрущов забрав назад совєтські ракети, але Кеннеді зобов'язався не ліквідувати силою комуністичного режиму на Кубі. Таким чином у віддалі 90 миль від берегів ЗСА знаходиться совєтський сателіт із совєтськими бригадами, які вишколюють кубинське військо задля експорту комунізму на африканському континенті, — і один за одним американські президенти толерують такий стан. Ясно, що воно страшенно компромітує і дискредитує Америку перед цілим світом і цей упадок престижу Америки, як світової великодержави, став найпершою причиною і захоплення силою американської амбасади в Теґрані з тамошніми „закладниками", і напад та спалення американської амбасади в Пакістані, і напад на американську амбасаду в Тріполі в Лівії, і нехіть союзників Америки підтримати її супроти Ірану і Москви.

Невичерпні економічні ресурси Америки, організаційний хист американців, подивуґідна жертвенність філянтропів та свідомість урядових чинників своєї відповідальности напевне розв'яжуть матеріяльну проблему масового напливу кубинських втікачів і швидше чи пісніше включать їх у свою економіку. Але залишиться чирак у постаті Куби Фіделя Кастра, терориста й організатора терору. Адже пуерторіканські терористи — це діло Фіделя Кастра. ЗСА мають силу і змогу зліквідувати той совєтський „мостовий причілок", ЗСА мають силу і змогу підтримати свої кріпкі слова кріпкими діями, знищити комуністичний режим на Кубі. Але для переведення такого діла треба думати іншими категоріями, як концепція „детанту" і наставлення на торгування задля заробітку. Нинішнє напруження у міжнародному світі радикально змінилось би у напрямку прочищення затруєної совєтським імперіялізмом атмосфери, в напрямку тієї стабілізації відносин, що її мала на увазі доктрина Монро: ворожі Америці елементи не мають місця на американському континенті.

В. Левенець

ОБОРОНА ПРЕСТИЖУ ЗСА ЧИ ПОЛІТИКА АПІЗМЕНТУ

Виступаючи ще 20-го лютого ц. р. у технологічному інституті в Атланті президент З'єднаних Стейтів Америки Джіммі Картер заявив, що на Близькому Сході, Південносхідній Азії і в інших частинах світу, ЗСА не тільки оборонятимуть своїх альянтів і заприязнені держави, але в першу чергу боронитимуть своїх життьових інтересів.

Промову президента Картера, яку до речі позитивно прийняли Конґрес і американська спільнота, опісля повторювали та інтерпретували на всі лади офіційні особи Державного департаменту і секретаріяту оборони. Гаролд Бравн, наприклад, опісля авторитетно заявляв, що З'єднані Стейти Америки є готові боронити своїх життьових інтересів усілякими засобами, які вони вважатимуть за доцільні, включно з ужиттям мілітарної сили". Подібну заяву склали також речники Департаменту енерґетики, при тому підкреслюючи наявне нарушення американських інтересів у країнах Перської затоки, над якими ЗСА не зможуть перейти до денного порядку чи, як це діялося у випадку совєтської інвазії на Мадярщину в 1956 році чи Чехо-Словаччину в 1968 році, збути цю справу тільки дипломатичним протестом.

Політичні аналітики, які слідкують за послідовністю Картерової політики, кажуть, що дотеперішні заяви ні в якому разі не переконали американських приятелів про серйозність американської настанови, а вже ні в якому випадку вони не знають, як далеко сягають інтереси ЗСА і чи дійсно Вашінґтон готовий обороняти їх всякими засобами, згідно із заявами державних мужів, чи може це тільки пропаґандивний маневр, завданням якого є перестерегти комуно-московських імперіялістів перед авантюрницькою політикою у районах „життьових інтересів ЗСА". Очевидно, — кажуть ці ж аналітики, — що інакше є дати інтенсивну допомогу своїм приятелям, а що інакшого самому заанґажуватись у воєнні дії із далекойдучими консеквенціями.

Ієрархію оборонних вартостей і засяг американських життьових інтересів, — на думку багатьох дипломатів і коментаторів, — визначили теперішні найбільші дорадники президента Картера, серед яких видніє відома постать Картерового дорадника у справах крайової безпеки Збігнєва Бжезінського. Вони уважають, що найважливішою справою для ЗСА і очевидно забезпечення життьових інтересів Америки, це вдержати самостійними західньоевропейські держави, розбудувати оборонну систему Північно Атлантійського Оборонного Союзу і заставити Західню Европу витрачати більше грошей на власну оборону. Враховуючи важливість інтересів ЗСА в Европі, там етанціонує 300-тисячна американська військова залога, випосажена в наймодернішу зброю, включно до далекобіжних ракет з атомовими головками. У Вашінґтоні свідомі цього, що втрата европейського континенту в користь СССР, означала б уже завтрішню перемогу Совєтського Союзу над Заходом і перетворення Америки на „осамітнений острів", що вичікує свого кінця. Присутність Америки в Европі здержує комуно-московських імперіялістів від дальшого походу на Захід, бо вони, очевидно, бояться американської відплати.

Подібною виглядає також ситуація в Азії, зокрема в Японії і Південній Кореї, де фізична присутність ЗСА, замикає комуністам шляхи для дальшої експансії.

Немаловажливою справою є також оборона американського континенту, зокрема т. зв. Латинської Америки, загроженої комунізмом і протимарксистськими державами. Чималою проблемою для ЗСА є існування комуністичної Куби з її намаганням, знову ж таки за підтримкою СССР, експортувати революцію до сусідніх держав, а навіть втручатися в інтереси Африки, як це було у випадку Анґолі чи Етіопії.

І вкінці дуже цікаве і цінне ствердження відомого коментатора Говарда К.Сміта на тлі іранських подій, який каже, що „американські життьові інтереси" є також там, де зневажають американських громадян і топчуть права людини. Треба сподіватися, що ці слова братимуть до уваги особи відповідальні за практичну політику ЗСА.

Деякі аналітики і дипломати, не без турботи за долю З'єднаних Стейтів Америки і решти вільного світу, запитують: яка властиво є ця „практична" політика теперішньої Адміністрації ЗСА і чи дійсно вона (політика)іде в напрямі оборони життьових інтересів Америки — лідера сьогоднішнього вільного світу, а чи може цей вільний світ, у страху перед атомовою війною і совєтськими відплатними акціями, якими його систематично страшать комуно-московські імперіялісти, повернувся до старих заялозених форм політики апізменту (стримування комуністичної загрози), не зважаючи на це, що московський імперіялізм приблизно кожних десять років пожирає все нові й

(Закінґення на стор. 4)

І. Світ

ЩО СПИНЯЄ МОСКВУ ВІД ДАЛЬШОЇ АҐРЕСІЇ?

(2)

Якщо б зайшла потреба перевести інтервенцію в Ірані, виникли б два головні питання: перше з них — скільки треба війська в країні більш розвинутої, як Афганістан та більшої щодо числа населення? Очевидно, було б потрібно поверх 150 тисяч, а з допоміжними посиленнями до чверть мільйона, а в цьому і переведення „мобілізації" транспортної системи Закавказзя, де є тільки одна залізниця, що пов'язує Чорне море з Каспійським та маловажливі вітки до кордонів. Уже під час Другої світової війни частини Червоної армії знаходилися у північній частині Ірану, щоб нав'язати контакт з діями союзних військ з півдня та в районах Близького Сходу взагалі.

Крім того назріла тепер нова ситуація у площині питання мусулманських рухів, які, згідно доктрини Комуністичної партії, мають „відмерти", але як виявилось,так легко вони не вмирають, бож борються та переходять в наступ проти атеїзму, хоча він базується на „досягненнях" совєтської науки, тобто на... мітах.

На 26-ій сторінці згаданого збірника, відповідаючи на поставлені запити, А. И. Исупов говорить, що в процесі перепису виявлено темпо розвитку населення та зокрема „трудоспосібність певних річників", для чого були спеціяльні запитники.

Тому ж треба було вивчити резерви трудових ресурсів народного господарства", бо такі запити поставила партія, зокрема важливо було виявити якість тих кадрів, згідно річників етнічної приналежности, освіти та головно — статевого складу тих кадрів. Не сказано тут про кадри для воєнних завдань.... Це й було великою несподіванкою для військовиків, що вони не можуть мати зайвих кадрів для сумнівного успіху в нових плянах на поширення окупаційних операцій.

Отже, відповіді на це питання сьогодні ще не можемо мати. Підтвердження на нього може прийти лише тоді, коли будуть повністю надруковані підсумки перепису. Очевидно, при цьому треба завжди мати на увазі, що певні негативні інформації приховають від народу.Але все ж можна принаймні частинно прийти до певних висновків у цьому питанні, яке вказує на причини гальмування плянів експансії „соціялістичної розбудови" у світі. Крім того треба все мати на увазі, що неспокій в Чехо-Словаччині, Мадярщині та Східній Німеччині заставляє СССР тримати там значні військові сили та постійно дбати про їх зміни, бо у чужих не совєтських умовинах у ті кадри проникає... триклята „буржуазна отруя" у формі іншої культури, а також діє вплив дисидентських рухів, які творяться не тільки внаслідок більш освіченої і свідомої молоді, але також у зв'язку з цим, що вояки Червоної армії побували за кордоном і дещо міняють переконання... Отже, і ці причини гальмують пляни „геніяльного" штабу партії...

У загальному стан господарства у Совєтському Союзі також не є радісним, бож там існує постійна криза нестачі зерна, м'яса та всіх товарів, а також потреба забезпечувати харчуванням армію в дії та посилювати її різного роду доставами. Існує тут теж брак енерґетичних ресурсів.

Ось і в цьому причина затримки експансії СССР. Цим самим уряди країн вільного світу повинні використати цей час для опанування ситуації та скріплення відпорности Заходу на випадок нової аґресії.

Покищо залишаємо питання Близького Сходу, де можна завважити заховані вогнища неспокою та нових рухів, а серед них — питання поневоленого, завжди сповненого надій на перемогу справедливости руху курдів, в якому триває боротьба вже довший час на трьох-чотирьох фронтах відразу. Але це окрема тема.

Тому питання демографії, зокрема в ділянці України і руху українських іміґрантів та стан поселенців, як називав наших людей, які замешкують обшири Азії св. п. д-р Т.Олесіюк, не є зайвим питанням. Дискусії на ці теми та можливі праці в рамках діяльности демографічного семінара УВАН,тут в Ню Йорку, є нашим завданням дня.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ якось досі обходився без американського збіжжя, яке Америка перистала продавати з огляду на накладене ембарґо, пов'язане із совєтською військовою аґресією на Афганістан, деякі спеціялісти передбачають, що заборона уряду ЗСА на вивіз технологічного знаряддя до СССР непевно спричинить непередбачені шкоди у совєтській індустрії. Досі совєтські пляновики базували майже усі передбачування в індустрії на компюторських обчисленнях, а компютори й головно чистини до них були спроваджувані із ЗСА. У побоюванні за сповільнення, головно у військовій індустрії, уряд СССР вже робить заходи, щоб якось привернути совєтсько-американську співпрацю в ділянці технології.

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

МАЛА МАТИ ТРИ СИНИ...

(Картина сучасного)

Старенька пані вже в дев'ятій годині ранку була готова до дороги. Худенька постать, похилена легко артритом, губилася у ясній суконці з блідорожевим комірцем. Її руки дрижаче простягалися на прощання, прощання з дорогими знайомими, бо оте шпитальне знайомство має особливий характер, особливу якусь теплоту, що її відчувають лише ті, що ідуть вже додому і ті, що лишаються у шпиталі.

— Ну й подивіться, прошу, розговорилась старенька, скільки тут назбиралося отих гарненьких дарунків. Я ж не виношу ні сорочок, ні халатиків до кінця віку...

Добрі у мене діти, жалітись на них не можу, не смію навіть.

Оця сорочка з отими дрібними коронками, — від найстаршого сина. Та й йому й не трудно робити цінні дарунки. Сам він лікар, дружина — очний спеціяліст, ними я більше не журюся, хай дбають самі за себе.

А цей рожевенький шаль (мейд ін Інґланд) з дрібненької овечої вовни від середущого,Кітрі.Цей завжди щось вигадує, щось придумує мамі. Золота, предобра дитина. От, тільки журба, женитися Кітрі не хоче, а літа пливуть, та й пливуть... Хата в нього велика і всі потрібні виґоди і два авта,та кругла,круглісінька самотність.Нічого не вдію,люба моя, це його доля. Що захотів, те й має...

Бабуся відкривала коробки одну за одною і стала борзенько продовжати:

— А цей шовковий халатик, підходить хіба Королевій, не мені. Я ж без палички не зроблю в кімнаті трьох кроків. Халатик від моєї дочки. О, ця зробила кар'єру! Працює в державному бюрі, політика, політика й конвенції. В хаті домашня прислуга і достаток, та й внуки вже інженерами, вже подружені! Добрі у мене діти, направду добрі!

— А з ким ви, пані, живете, — питаю цікаво бабусю, що ледве стояла на ногах, тримаючись шпитального ліжка.

Старенька підвела очі і в її погаслих зіницях зависла мовчазна загадка. Худенька постать, легко похилена артритом, губилася в ясній суконці з блідо-рожевим комірцем, — уста мовчали.

— Сама? — питаю схвильовано, невже сама?

— Що ви говорите, пані, обрушилась легко бабуся. У моєму віці, та ще й у таких часах самому жити небезпечно, і неможливо навіть.

Я живу — із собачкою...

В АФГАНІСТАНІ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ДАЛЬШОЇ БОРОТЬБИ

Не зважаючи на колосальну перевагу в воєнному матеріялі, в наймодернішій зброї та на велике число професійно до найвищого ступіня вишколеного старшинського і підстаршинського корпусу, оце вже майже півроку не вдається большевикам подолати афганців. До модерних технічних засобів Москва долучила свою перфідну методу розкладу народу зі середини, наставила і наставляє своїх вислужників від прем'єр-міністра Бабрака, а керівниками міст кінчаючи, все одно не виходить. Щоб оправдати свою невдачу, совєтська пропаганда розкидає по всьому світі вістки про допомогу повстанцям з боку Китаю, навіть Ірану, грозить Пакістанові, але стримати всенародного спротиву ще не змогла. Між іншим в Афганістані потверджується давня правда, яку так часто забувають на Заході: доки людина і нарід готові боронити свого, доти вони не вгнуть коліна перед ворогом, вони мають можливості боротися і перемагати.

Із наближенням весни в афганських горах приходять вістки про нові заходи з обидвох боків. Недавно в Пешаварі, Пакістан, що недалечко афгансько-пакістанського кордону, вибухла потужна бомба в будинку, де містилися різні осередки — військові політичні — афганських повстанців. Були жертви в убитих і ранених. Серед мешканців Пешавару, а ще більше серед афганських втікачів зразу зродилося підозріння, що це робота совєтської агентури. Тим більше, що за тим промовляло багато даних. Адже недовго перед тим вибухом сталося два вибухи в іншому прикордонному місті Дарра, де металообробні спеціялісти продукували зброю, а навіть частини для популярної рушниці АК-47 Калашніков, якою зчаста користуються повстанці. Обидва верстати знищено. Совєтська агентура до тієї міри проникає у життя афганців, що ті були змушені організувати спеціяльну службу для боротьби з ними.

Загально усвідомлюють собі, що СССР намагається перекинути війну через кордони на терен Пакістану і таким чином загрозити не лише повстанцям, але й урядові Пакістану.

Афганські угрупування поділені між собою, а навіть поважно розсварені,

(Закінґення на стор. 4)

М. Хом'як

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИДБАЛИ СОБІ „ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА"?

(2)

I

Така ж сама лінія проведена в „Українській Радянській Енциклопедії" (УРЕ), що появилась у Києві як відповідь на видання „Енциклопедії Українознавства" (ЕУ-І й ЕУ-2) в Мюнхені і в Сереллі (перше видання УРЕ 17 томів в роках 1960-65, друге видання 12 томів від 1977 р.). Крім того появились три спеціяльні енциклопедії в Києві: Історична, Сільсько-Господарська і Кебернетики.

Ось так поява „Енциклопедії Українознавства", статтейної і гаслової, під загальною редакцією проф. В. Кубійовича і співпраці українських учених у вільному світі, вже відограє велетенську ролю. Вона бо стала джерелом правдивої інформації про Україну, українську націю, її високу культуру, мистецтво, духове життя та героїчну боротьбу за свобідне життя у самостійній, соборній Україні. Чи вона стала настільною книгою українських родин у Канаді і в вільному світі? Про це в наступних статтях. Джерела: Українська Загальна Енциклопедія, Львів, т.І. Енциклопедія Українознавства (ЕУ-І. том І і ЕУ-2 том ІІ) В. Радзикевич: Історія Української літератури. Детройт, 1955 т. І, „Encyklopedia Britanica".

ДЖЕРЕЛО ПРАВДИВИХ ІНФОРМАЦІЇ ПРО УКРАЇНУ?

II.

Енциклопедії, загальні і тим більше спеціяльні, є джерелом інформацій про поодинокі нації, їхні досягнення і надбання з різних ділянок науки, культури, про визначних державних діячів, дослідників-учених світової слави тощо. Тому в державних націй енциклопедії появляться друком високим накладом, що йдуть у сотні тисяч і находяться в бібліотеках їх синів і дочок, зокрема шкіл різних родів та університетів. Чому? Бож ними користуються засадничо учні середніх і фахових шкіл та студенти університетів при писанні своїх завдань, есеїв тощо, а чужинці знайомляться зі станом і розвоєм дотичних державних нації. Тому самозрозуміле, що енциклопедії куди необхідніші, колись державним, а нині ще поневоленим націям, зокрема українській. Майже повне незнання про Україну й українську націю в світі, під час наших визвольних змагань в 1917-20-их роках, заважило фатально на нашій дальшій долі. Наші сусіди поширювали свідомо наклепи, що української нації нема, чи бодай не було її до 1914 року, тобто Першої світової війни. Ось свідчення відомого історика Михайла Грушевського, що в 1919 р., опинився в Парижі під час мирової конференції, про відсутність широкої інформації з нашого боку й систематичну наклепницьку діяльність наших сусідів з другого боку.

„*Потреба в інформаційних виданнях і просто в реальних доказах існування нашої мови, літератури, науки, була просто пекуча. Хоч на те тільки, щоб дати їх у руки і розвіяти наклепи польських і російських „шептунів". які потихеньки пускали далі свої інформації, що до самої війни ніякого українського руху не було, українські книги й часописи стали виходити тільки під час війни — на німецькі гроші і т.ін. Один американський інформатор напр., зовсім серйозно просив мене якось-добути йому просто — таки кілька примірників українських книжок, підручників, журналів з-перед* 1914 року, щоб довести існування всього того перед війною". (Михайло С. Грушевський. Вибрані праці. (1934-1959), Ню Йорк, 1960, стор. 167-68).

Від того часу проминуло вже понад 60 років, а відсутність послідовної, найповнішої, різногранної інформації з нашого боку мститься і далі катастрофально на героїчній українській нації і всіх нас у вільному світі зокрема. Ось вам авторитетне свідчення, „вислів одного ортодоксального рабина":

„*Ми знаємо, що наші атаки на українців — і загальні, і індивідуальні — є дуже часто безпідставні. Але нам треба когось, кого б ми могли безкарно атакувати, щоб так пригадувати всім про наші кривди. Ну, а кого ми можемо? Німців ні, бо це може пошкодити німецько-ізраїльським бізнесам, німці можуть стримати відшкодування для жидів; москалів не можемо, бо потерплять жиди в СССР, поляків — теж недобре. То давай українців. Москалі радіють тим, за кожну напасть на українців сотні жидам більше виїзну візу дадуть. Українці в Україні обізватись не можуть, а тутешні — як миші в лікарській ляборатотії. Колись там було оунівці, бандерівці, то такі, як наші жиди тепер в Ізраїлі. А тутешні українці точно такі, як були жиди в Польщі: як хтось їх ударить — зійдуться, поплачуть і навіть не відважаться крикнути голосно на того хто їх б'є. То чому не вживати їх як експериментальних мишей?*" (підкреслення в цитаті — заввага М.Х.) (Ярослав Білінський. Причинок до студії українсько-европейських взаємин під час Другої світової війни) Реакція на телевізійну програму „Голоковст" „Сучасність", вересень 1978, ч. 9. (213) стор. 65).

А як ми самі поінформовані, зокрема наші діти?

І мимохіть виринає питання? Як ми самі поінформовані про минуле України, про невгнуте становище і геоїчні змагання української нації — від визвольних змагань аж до теперішнього дня? Аджеж сусіди вели і ведуть далі політику народовбиства супроти українців в Україні і на українських землях поза межами Сов. України, зокрема розсіяних по широких просторах СССР аж до Ледового і Тихого океанів? Чи наші діти мають змогу користати з „Енциклопедії Українознавства": статтейної — „ЕУ-І", гаслової — „ЕУ-2" або англомовної „Енциклопедії Українознавства" — АЕУ-І, видання торонтонського університету? А якщо — ні!, то як виправдаємось перед нашими дітьми, що ми дотепер не придбали собі ні одної із згаданих „Енциклопедій Українознавства"!? Хіба не фінансовою не спроможністю? Хто б пробував виправдуватись тим, що його не стати зголосити передплату „Енциклопедії Українознавства" і вможливити своїм дітям користуватись нею, цей тільки осмішиться в очах своїх дітей. Але запитаймось самі себе, скільки є передплатників „Енциклопедії Українознавства" з Едмонтону? Хай говорять пророчисто самі сухі числа:

Усіх передплатників „Енциклопедії Українознавства" було 90.

Відпало з різних причин (смерть, виїзд, відмовились) 14.

Залишилось 76 з тим, що 6 передплатників перебувають поза Едмонтоном: один у Ванкувері, один у Мондері (дві передплати), один у Тандер Бей (дві передплати) й один у Сент Кетеринс, Онтаріо. Із агаданих 76-ох передплатників заплатили передплату за 9 і 10 томи покищо 52-ох; треба сподіватись, що інші ще надішлють свою передплату правда деяку кількість „ЕУ" продала українська книгарня в Едмонтоні Б. Мельничука.

Скільки ж розійшлось англомовної „Енциклопедії Українознавства" — АЕУ-І? За посередництвом теперішнього представника „Енциклопедії Українознавства", що ним є інж. Ярослав Іванусів, англомовну „ЕУ" придбало собі 75 передплатників.

Що виявляє анкета між учнями Курсів Українознавства ім І. Франка в Едмонтоні?

У суботу, 8-го березня 1980 року роздано учням Курсів Українознавства ім. І. Франка запитник з проханням відповісти на такі п'ять питань:

— Чи в вашій хаті є „Енциклопедія Українознавства" так!, ні!
— В якій мові: а) українській? так!, ні!
б) англійській? так!, ні!
— Чи є ще інша енциклопедія? так!, ні!
— Яка саме: а) Канадіяна? так!, ні
б) Амерікана? так!, ні!
в) Британіка? так!, ні!
— Якою енциклопедією залюбки користуєтесь?
а) українською в українській мові? так!, ні!
б) українською в англійській мові? так!, ні!

(Закінґення на стор. 4)

День народження і подружній золотий ювілей Анатолія Гончарова

Вже за два чи три тижні рідним, приятелям і співробітникам церковного хору було відомо, що в неділю, 23-го березня, після Богослужень у Свято-Андріївській Церкві- Пам'ятнику в Південному Бавнд Бруку відбудеться в церковній залі святкове подвійно-ювілейне прийняття на честь подружжя Анатолія і Катерини Гончарових з приводу 80-ліття з дня народження п. Анатолія та 50-ліття, чи Золотого Ювілею їхнього подружнього життя.

На велику радість усіх приявних, прийняття попереджено урочистим Архієрейським Богослуженням і спеціяльним молебнем для вшанування ювілятів, що їх відправив Настоятель Церкви-Пам'ятника Св. Апостола Андрія Первозваного Блаженніший Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА, в сослуженні о. протопресвітера Федота Шпаченка, о. протоієрея Івана Гончарова з Каліфорнії та о. нтотоієрея Франка Істочина. Богослуження прикрашав спів церковного хору під дириґуванням молодого обдарованого диригента Тараса Павловського.

На Богослужби та прийняття прибули рідні і приятелі з далеких частин Америки: Орегону, Каліфорнії, Вірджінії, Делавер, Пенсильванії та інших. Односельчанка ювілятів Марія Шумило, співвласниця готелю-ресторану „Лексінгтон" у м. Лексінгтоні, Н. Й., зробила для цієї нагоди триярусний торт з відповідними емблемами і оздобами та спеціяльним макет для золотого ювілею, удекорований п'ятдесятьма одноцолярівками.

Блаженніший Мстислав поблагословив святковий обід, а церковний хор проспівав молитву Господню. Пізніше — з огляду на зрозумілу втому — Блаженніший Владика доручив дальше ведення ювілейного свята братові ювілята о. протоієрею Іванові Гончарову.

Члени родини та гості з приємністю вислухали невелику мистецьку програму, що складалася зі співів Лідії і Якова Гончарових з фортепіяновим супроводом проф. С. Вожаківського та гри на бандурах Сергія Ковальчука, диригента ансамблю бандуристів у Вільмінгтоні, Делавер,та Івана Праска. В час обіду співаки і церковний хор проспівали додатково низку пісень. Зачитані були поздоровлення від багатьох знайомих, приятелів, церковно-громадських достойників і рідних з різних частин ЗСА і навіть з поневоленої України.

Справжньою сенсацією було зачитання поздоровлення з Білого Дому у Вашінґтоні, підписане президентом Джімі Картером та його дружиною, Першою Пані країни, Розалинн Картер. Це привітання всі присутні зустріли бурею оплесків з почуття великої подяки за увагу з боку Першої Родини в ЗСА. Інформації про цей ювілей подав до Білого Дому здається зять ювілятів Маршал Дж. Сімон.

З усіх промов на честь подружжя Анатолія і Катерини Гончарових як у церкві, так і на прийнятті особливо запам'яталося звернення Блаженнішого Мстислава, який зворушливо теплими словами привітав їх з родинним святом і подякував їм за віддану працю для добра рідної Церкви.

Почуттям пошани і вдячності за співпрацю промовляли також виступи голови церковного хору, голови української кредитівки й інших шанувальників ювілятів.

Після прийняття, на якому через нездужання, на жаль, не міг бути присутній сам „винуватець торжества" пан Анатолій, ті, що мали можливість, поїхали прямо до шпиталю,щоб там особисто привітати 80-літнього ювілята. Його мусіла завести до лікарні пригнічена смутком супутниця 50-ти років його життя дружина Катерина за тиждень до плянованої несподіванки — ювілейних урочистостей. Ювілят, зворушений увагою, сердечно дякував усім, хто вшанували і обдарували його і його дружину. Окрему глибоку подяку він висловив Блаженнішому Мстиславові та духовенству за відправлені Богослужби, які надали ювілеєві особливої значимости і урочистости і які сприяють ще і ще раз плеканню й шануванню глибоко-моральних духовних традицій серед вірних Української Православної Церкви.

Н.Н.

„УРЯД УРСР..."

(Закінчення зі стор. 1)

ше свідчення „відданости" українського населення російсько-радянським окупантам та антинародному „урядові УРСР". Про те, що „уряд УРСР" є антиукраїнським урядом, свідчить той факт, що члени уряду в своїй діяльності ігнорують українську мову і користуються російською. Так, призначений Сталіним „президент" Коротченко і в житті і на праці в „державному" апараті користувався виключно російською мовою і ділове листування колоніяльної адміністрації вів також російською мовою. Цю русифікаторську, українофобську традицію продовжують і інші „українські" діячі, наприклад, Щербицький, який користується лише російською мовою. Виникає питання,чи може захищати національні інтереси українців „уряд", очолюваний запеклими русифікаторами—українофобами? Звісно, що не може. У Східної України практично немає шкіл (ні дитячих садків, ні ясел) з українською мовою викладання. Людей, що розмовляють рідною мовою, переслідують як „націоналістів". Так, на суді, що відбувся в 1977 році над членом Української Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод Олексою Тихим, свідок обвинувачення показав, що Тихий розмовляв тільки українською мовою. І цей факт фігурує в обвинувальному висновку.

Коли „уряд" і судова машина „держави" переслідують громадян за любов до рідної мови, то як же тоді тлумачити такий „уряд" і таку „державу"? Ми розглядаємо цей „уряд" як „антиукраїнську колоніяльну адміністрацію", нав'язану російсько-радянською окупацією України. Ми не витрачатимемо часу на перераховування всіх злочинів, заподіяних окупантами супроти українського народу (масовий штучний голод, що забрав мільйони життів, примусове виселення мільйонів українців з України, геноцид інтелігенції, геноцид духовенства, знищення культурних цінностей і все таке інше). Для цього було би замало десятків томів! Досить тільки згадати, що шестеро з десяти членів створеної у 1976 р. на Україні Громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод — Руденко, Тихий,Маринович, Матусевич, Лук'яненко і Бердник — стали жертвами репресій і засуджені на терміни покарання від 10 до 15 років. Що може яскравіше проілюструвати антинародний, антиукраїнський і антидемократичний характер „уряду УРСР" та російсько-радянських окупантів, що діють за його спиною?

Якщо порівняти діяльність „уряду УРСР" з діяльністю українських еміграньтських організацій, виявляється, що справжню турботу про права й інтереси українського народу виявляє не „уряд УРСР", а патріотичні українські організації у вигнанні, а передусім — найбільш представницька з них СКВУ (Світовий Конгрес Вільних Українців). У той час, коли „уряд" УРСР" провадить політику асиміляції українського народу, заселюючи Україну неукраїнцями, українські еміґрантські організації пильнують, щоб українці і на чужині не втрачали свого національного обличчя, не забували своєї мови. СКВУ намагається об'єднати всі політичні течії українців водному руслі й протистояти окупації України, в той час як „уряд УРСР", нетерпимий до всіх демократичних течій українців, всілякими засобами зміцнює режим окупації. Таким чином СКВУ, захищаючи й відстоюючи права українського народу, є справжнім речником його мрій, натомість „уряд УРСР" є знаряддям окупантів.

Природньо, що в умовах окупації, що супроводжується геноцидом, багато українців намагаються вибратися за межі СРСР, у якому Україна є колонією російсько-радянського імперіялізму і її громадяни позбавлені усяких прав. Однак можновладці СРСР, хоч і підписали Міжнародний пакт про громадянські й політичні права, всіляко перешкоджають виїздові українців з СРСР. Декілька прикладів. Мешканець м. Косова Тарас Романюк, зазнаючи переслідувань за релігійні переконання, домагався виїзду з СРСР, він так і не одержав візи, хоч мав виклик від родичів закордоном. Мешканця Житомирської області С. Бабича, який домагався виїзду закордон, влада звинуватила у „незаконному збереженні зброї" і засудила на 15 років. Така практика штовхає окремих українців на надзвичайні кроки: захоплення літака льотчиком Біленком, спроба захоплення літака Загірняком та Шелудьком.

Ми знаємо, що держави-учасниці Гельсінської наради зобов'язалися „...виконувати свої зобов'язання, як зазначено в міжнародних деклараціях та угодах, у ділянці прав людини, долучаючи сюди й міжнародні пакти про права людини".

Забороняючи українцям виїзд з СРСР, влада СРСР порушує тим самим Міжнародний пакт про права людини, а також Гельсінкські угоди.

У зв'язку з цим ми й звертаємося до всіх держав-учасниць Гельсінської наради з наполегливим проханням включити у порядок денний чергової зустрічі представників країн-учасниць в Мадриді питання про надання особам української національности права на вільний виїзд з СРСР.

З другого боку, цим документом ми уповноважуємо керівництво Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) — національно-демократичної організації, яка у своїй діяльності керується інтересами всіх українців, підтримати наше клопотання на зустрічі в Мадриді, виконавши всі необхідні для цього формальності.

Особам української національности, позбавленим в СРСР усіх своїх національних прав, має бути забезпечене право вільного виїзду з СРСР!

П.С. Просимо один із примірників цього документу, бажано оригінал, надіслати до керівництва СКВУ.

травень 1979 р.

Концтабір Сосновка"

Амбасадор Шестак...

(Закінчення зі стор. 1)

ві і про переслідування в Україні. Маю на думці такі групи молодих , як група „Смолоскипу" у Балтиморі й американські та канадські комітети оборони національних і людських прав в Україні. Ці групи здобули належні зв'язки в американському й канадському політичному світі, здобули зв'язки з американською й канадською пресою і телебаченням і їхня активна участь необхідна для повного використання мадридських можливостей. Маю надію, що організатори нашої приявности в Мадриді не забудуть про добру співпрацю там усіх наших сил.

При нагоді цієї зустрічі варто ствердити, що Філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні, не зважаючи на недавнє величезне розчарування, „живе,діє та є здорової" і ми бажаємо йому дальших великих успіхів у праці.

Відбулися наради...

новоприбулим із України українським політичним в'язням.

Розглянено також справу опорюваного з'ясування в Енциклопедії Українознавства т.зв. державного переємства УНР — УССР і рішено поновно звернутися до редактора Енциклопедії про виправлення цієї статті в наступних томах.

Доручено комісії в особах: о. шамб. Р. Москаль, д-р Б. Гнатюк і ред. І. Білинський, поробити заходи для налагодження назрілих у Відділі УККА в Філядельфії непорозумінь.

Рішено закупити в порозумінні зі Шкільною Радою УККА в книгарні „Говерля" в Ню Йорку по зниженних цінах книжки для молоді й розіслати до Південної Америки та Европи.

Делеговано представників УККА на відзначення 50-річчя УВАН у Ню Йорку та на з'їзд гуцулів у Глен Спей.

Оформлено Комісію в особах: д-р В. Душник, інж. Б. Федорак і інж. Ю. Нестерчук, з завданням зайнятись справами і виїздом на Мадридську конференцію восени 1980 року. Після полагодження поточної кореспонденції, наради закрито.

Засідання Крайової Ради УККА відбудеться у суботу, 14-го червня, 1980 року.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ВОЛОДИМИРА САВЧАКА З АВСТРАЛІЇ

Ню Йорк. — Відкриття виставки образів Володимира Савчака з Австралії відбудеться тут у Галерії Об'єднання Мистців Українців Америки при 136 2-га евеню в неділю, 25-го травня ц.р. о год. 1-ій по полудні. Виставка буде відкрита в будні від 6-8, суботи й неділі від 1-8 вечора і триватиме до 1-го червня включно.

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДУТЬСЯ РОЗПОВІДІ ПРО АВСТРАЛІЮ ТА НОВІ ЗЕЛЯНДІЮ

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 23-го травня ц.р., в год. 7:30 вечора, тут у приміщеннях цього Клюбу, при 136 Друга Авеню, виступлять три доповідачі зі своїми розповідями.

Ярослава Рубель говоритиме на тему „Українці в Австралії", розповідь якої буде ілюстрована прозірками. Оксана Бачинська розповість про свої враження з мандрівки по Новій Зеляндії та Степан Крижанівський прочитає уривки з творів письменників із Австралії.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИДБАЛИ...

(Закінчення зі стор. 2)

в) чужою в англійській мові? так!, ні!

На запитник відповіли майже всі учні Курсів Українознавства, за винятком одного неприявного з третього курсу. Ось їхні відповіді:

Курс	Учнів	I			II а			II б			III			IУ а			IУ б			IУ а			У а			У б			У в		
		Питання: так!	ні!	не закреслили																											
I	13	4	9	—	3	5	5	7	4	2	4	9	—	2	5	6	3	4	6	3	6	4	3	7	3	7	5	1	5	4	4
II	8	1	7	—	1	7	—	2	6	—	6	2	—	—	7	1	4	3	1	—	7	1	4	3	1	4	2	2	2	4	2
III	9	4	4	1	3	6	—	4	4	1	4	5	—	2	7	—	1	7	1	4	5	—	5	2	2	7	2	—	5	3	1
IV	13	7	6	—	4	7	2	5	5	3	8	4	1	1	7	5	3	6	4	1	7	5	2	7	4	6	4	3	13	—	—
V	10	2	8	—	2	6	2	1	6	3	8	2	-	3	7	—	1	7	2	1	7	2	3	5	2	1	7	2	9	1	—
Разом	53	18	34	1	13	31	9	19	25	9	30	22	1	8	33	12	12	27	14	9	32	12	17	24	12	25	20	8	34	12	

Які ж висновки? Учні Курсів Українознавства радо користуються енциклопедіями, як і інші учні публічних чи сепаратних тобто державних шкіл, з якими ходять цілий тиждень до шкіл, а в суботу на Курси Українознавства. Якщо нема „Енциклопедії Українознавства" в українській мові, користуються англомовною, але більша половина учнів користується енциклопедіями чужими.

Як відомо „Енциклопедії Українознавства", зокрема англомовна (АЕУ-І), допомагає українським учням в середніх школах, як і теж українським студентам в університетах Канади, висвітлювати різні питання з історії України, її культури та державного життя в минулому і сучасному, переконливими арґументами, в дискусіях з учителями і професорами університетів.

Відомому рідношкільному діячеві, покійному вже нині, інж. Миколі Флякові, вдалось переконати в роках 1963 і 1964 тодішнього міністра освіти в Альберті, Аалборга, та інспекторів Шкільних Рад: публічних і сепаратних шкіл, що підручники до соціяльних студій, тобто до навчання історії і географії, шкідливі, бо подавали неправдиві чи теж фальшиві водомості про Русь-Україну й українську націю. Тому одну книгу п.н. „Історія націй" (The History of Nations) взагалі усунено зі шкіл, а другу п.н. „Наша европейська спадщина" (Our European heritage) перевидано, справлено, на основі англомовної „Енциклопедії Українознавства" (АЕУ-І). Тому святим обов'язком кожного з нас підтримати, морально і фінансово, „Енциклопедію Українознавства" і допомогти докінчити видання двох її останніх томів: дев'ятого і десятого нашими щедрими пожертвами.

УРЯД З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ обвинуватив Кубу за корабельну катастрофу у якій загинуло 14 кубинців-втікачів, які потонули у розбурханому морі 25 миль від берегів Куби. Урядові чинники ЗСА заявили, що це був найбільш трагічний випадок від часу коли розпочався ісход кубинців. Американська Прибережна Сторожа, заздалегідь повідомлена про переповнений корабель, просила Гавану дозволу на перебрання опіки над частиною втікачів, але такого дозволу не одержала.

КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА з Республіканської партії Роналд Реґен стрінувся в Гемтремку, на передмістю Детройту з представниками етнічних груп в польському культурному клюбі при вході якого красувався великий напис у якому сказано: „Етнічні ґрупи Мічіґену за Реґена". У зустрічі взяли участь крім поляків також греки, албанці, українці, білорусини, східні німці, словаки, мадяри балтійські народи, представники американських індіянів і негрів. У своїй дводенній кампанії Реґен, у зустрічі з представниками етнічних груп, наголошував справи і проблеми пов'язані із Східньою Европою. Реґен побував також на словацькому фестивалі і зустрінувся з редакторами детройських газет.

СПЕЦІЯЛІСТИ ЗАЯВЛЯЮТЬ, ЩО СТАТУЯ Свободи, яка, як загально здогадувались, була пошкоджена демонстрантами, не є у поганому стані, бо перевірка показала, що пошкодження були незначні і їх скоро можна буде осунути при допомозі знавців, які особисто перевіряли стан статуї.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ГУБЕРНАТОР стейту Фльорида Баб Ґрегам наказав увести обмеження в Маямі, і вислав туди 2,500 додаткових вояків національної ґвардії, які доповнили стаціоновані там військові частини і поліцію, у місті значно зменшилися підпали, заворушення і грабунки. Число вбитих натомість зросло вже до 15-ти осіб. Як відомо, вуличні расові заворушення розпочались після довгого міжрасового напруження і рішення лави присяглих, що чотири поліціянти, які нібито мали побити до смерти чорного бизнесмена Мек Даффі, не винні у вбивстві.

В АФГАНІСТАНІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

щоб продовжувати визвольну боротьбу з успіхом, , вони мусять об'єднатися. Дотепер всі спроби спільного фронту кінчилися неуспіхом. Для виходу з того складного положення шість головних політичних і повстанських угрупувань ще в січні рішили відбути в Пешаварі „момазеля йоля їрґа" — велику тимчасову раду, яка мала стати координуючим центром. Уже працює канцелярія тієї ради, на чолі з колишнім суддею в Кабулі Бабраком Заї, а генеральна асамблея повинна була уже розпочатись.

До Пешавару з'їхалося понад тисячу делеґатів із усіх частин Афганістану. Першим завданням асамблеї було вибрати одну спільну делеґацію на конференцію міністрів закордонних справ ісламських країн, яка до 20-го травня відбувається в столиці Пакістану, Ісламабаді. Одначе, зі шости головних угрупувань тільки два заздалегідь прирекли підтримку раді, а це ісламський Національний Революційний Фронт, очолений Саєд Агмадом Ґайляді і Національний Фронт під проводом Себратулляга Моджадіді. Інші більше, або менше приглядаються з боку й очікують, що з того буде. Не зважаючи на важку ситуацію у Афганістані та на очевидну совєтську підґотову до остаточної розправи. „Політичні партії заінтересовані тільки своїми амбіціями, а не боротьбою афганського народу проти росіян" — сказав Мохаммед Гашам Цамані, з племені Пуштун, замешкалий у провінції Кунар. Та все ж таки є надія, що тверда постава делеґатів, які перебороли трудноші, щоб добитися через фронти і засніжені гори до Пешавару, переможе і „момазеля лоя їрґа" стане доконаним фактом.

ОБОРОНА ПРЕСТИЖУ ЗСА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

нові країни і, як це в останньому часі завважується, продовжує свій „дранг нах зіден" практично без жадного наявного спротиву.

Використовуючи наївність, недосвідченість, неготовість до спротиву країн західнього світу, 70-літні совєтські старики, які добре вивчили тактику російського імперіялістичного процесу і слабу стратегію оборони Заходу, стосують у своєму „дранг нах зіден" різні форми і тактику, починаючи від пенетрації політичного, економічного й навіть релігійного життя мусульманських народів і кінчаючи на військовій інтервенції, як це було в Афганістані.

Не треба також виключати, що вже в найближчому майбутньому у країнах Близького Сходу появляться таємні совєтські „дорадники", які не гірше від кожних англійських дорадників виконають свою місію із метою перехоплення контролі нафтового промислу, залишаючись при тому в „тіні". Які це мало б наслідки для Заходу, кожному відомо. Навіть, якщо б совєтська інвазія в Афганістані і скупчення великої кількости війська та зброї на іранському і пакістанському кордоні не мала завойовницьких намірів, то сама контроля Москвою Перської затоки, а в будучому обмеження достави нафтової ропи до ЗСА й інших країн, може нанести непередбачені шкоди і спричинитись до катастрофального зменшення політичної, військової й економічної сили вільного світу, з чого, очевидно, скористають в першу чергу комуно-московські імперіялісти, висуваючись на чоло політичної і військової потуги світу, до чого, зрештою вони стримлять.

Крім того, нема де правди діти, світ переживає тепер психозу страху перед совєтською мілітарною силою, яка з кожним роком зростає і марксистськими та всякими іншими прокомуністичними революціями і переворотами інспірованими та підтримуваними Москвою.

І тому, коли президент ЗСА Джіммі Картер і його найближчі співробітники заговорили на повний голос про оборону інтересів Америки, то напевно робили це у свідомості і турботі за долю решти вільного світу, який, до речі, потихенько волів би повернутися до „старих добрих часів" політики апізменту, чи зрештою існуючої у дещо послабленому виді політики детанту, яка забезпечує їм бодай сповиджиний тимчасовий спокій і деякі економічні користі. Про справжню оборону Заходу, про „зломання хребта комуно-московському імперіялізмові", — як говорив колись західньо-німецький політик Франц-Йозеф Шравс, чи висунення ідеї визволення поневолених Москвою народів у противагу до комуно-російської марксистської пенетрації і антизахідньої пропаґанди, мало хто, крім деяких кіл ЗСА, думає.

І тому не дивно, що цю інертність, безпринциповість, безпрограмовість, пов'язані з боягузтвом, використовує Москва, накидаючи Заходові свою волю у політиці, а рівночасно поширюючи свої впливи у країнах Африки і Азії до яких вона колись не мала доступу.

Д-р Олександра Кушнір — молода лікарка

Приємно є нам поділитися доброю новиною з нашою громадою, що д-р Олександра (Леся) Кушнір закінчила свої медичні студії та 15-го грудня 1979 року одержала диплом доктора медицини.

Леся народилася вже тут, в Америці, в родині д-ра Юрія та Віри Кушнірів. Д-р Юрій Кушнір — це наш колишній і заслужений голова головної управи УЛТПА.

Леся вчилася у народній школі св. Михаїла в Йонкерсі, в Мерімавнт середній школі в Территавні, звідки в 1971 році поступила до Нюйоркського університету на премедичні студії, які закінчила в 1975 році.

Медичні студії Леся Кушнір успішно закінчила в Автономному університеті в Ґвадалагарі, Мехіко.

Тепер вона відбуває приписану однорічну практику при Нюйоркському медичному коледжі і плянує спеціялізуватись у патології.

д-р Олександра Кушнір

Д-р Леся Кушнір уділялася в студентському житті та від наймолодшого віку і досі є активною пластункою і належить до УНСоюзу, Пластовий Відділ.

Лікарі з УЛТПА складають їй та її батькам наші щирі ґратуляції, а молодій нашій колежанці бажають світлого майбутнього.

д-р Павло Пундій

Відбулися річні загальні збори УНДому в Баффало

В неділю, 23-го березня, відбулися річні загальні збори Українського Народного Дому при 205 Мілітари вулиці в присутності 42 членів. Були представники організацій: голова Центрального Гуцульского Об'єднання М. Бельмеґа і голова Окружних Відділів УНСоюзу Р. Конотопський. Відтак М. Вороняк, уступаючий голова, відкрив збори молитвою. Після прийняття порядку нарад за згодою членів зборів до президії обрано уступаючу управу. Номінаційну комісію вибрано в такому складі: М. Бельмеґа, М. Конотопський і М. Колачко.

Після звітів управи і контрольної комісії, короткої але ділової дискусії, на внесок голови контрольної комісії М. Бельмеґи уділили абсолюторію уступаючій управі, яку прийнято одноголосно. Голова номінаційної комісії М. Бельмеґа прочитав листу кандидатів до управи в такому складі: голова — М. Колачко, заступник голови — М. Вороняк, другий заступник голови та правний дорадник адвокат Б. Гарасим. Секретар М. Бельмеґа, фінансовий Т. Лехман, касир М. Вошкурак, культ.-освітні референти — Р. Конотопський і М. Мальчевський, господарчий — Г. Гарасим, жіноча референтура — Н. Долинська, А. Білий і В. Мальчевська. Контрольна комісія: голова — С. Білий, члени — Ф. Іскало і Яремко. Вільні члени: П. Василишин, М. Данчак і В. Селедський.

Після вибору промовив голова М. Колачко, який подякував за вибір та закликав всіх до ще кращої праці в майбутньому. Також Роман Конотопський, голова Окружних Відділів УНС, склав ґратуляції нововибраній управі та побажав багато успіхів у дальшій праці для Українського Народного Дому та громади, як також звернувся до всіх писутніх з закликом: вступайте в члени Українського Народного Союзу.

Загальні збори закрито відспіванням „Не пора, не пора...".

П.В.

ВИСТАВКА КАТЕРИНИ КРИЧЕВСЬКОЇ-РОСАНДІЧ В ЧІКАҐО

Чікаґо, Ілл., — Старанням 12-го Відділу Українського Золотого Хреста в Чікаґо, Катерина Кричевська-Росандіч матиме тут свою виставку 30, 31-го травня і 1-го червня ц.р., в залі спортового Т-ва „Леви", при 2353 Вест Чікаґо еве.

Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю вечером, о год. 7:30. Виставку можна оглянути в суботу від 10-ої рано до 9-ої вечером, а в неділю до год. 7-ої вечора. Любителі мистецтва матимуть змогу оглянути коло 70 картин, в більшості акварель, які можна буде набути. Тематика картин переважно українська.

ХРИСТИНА ЛИПЕЦЬКА ВИСТУПИТЬ В ЧІКАҐО

Чікаґо, Ілл., (М.С.). — Під час бенкету, що відбудеться тут з нагоди з'їзду Українських Кооператив Америки у суботу 7-го червня в Пік-Конгрес готель (Фльорентайн Гол), виступить загальновідома солістка-мецосопрано Христина Липецька з Детройту.

Родом із Станиславова, Х. Липецька студіювала у визначних майстрів співу у Мюнхені і тут в ЗСА, а згодом виступала на оперових сценах Італії, Канади і ЗСА; була теж солісткою під час концертів Мічиґенської симфонічної оркестри.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СЕРЕДА, 28-го ТРАВНЯ 1980 р.

ЧЕСТЕР, Па. Надзвичайні Річні збори Т-ва Запор. Січ 288 Відд., в залі Укр. Кат. Клюбу при 2-ій і Турльов вул. в Честері. Початок о год. 7:30 веч. Коли на цей час не буде відповідного числа членів, збори відбудуться півгодини пізніше не зважаючи на кворум. На порядку: відкриття, звіти голови, касира і К. Комісії, дискусія над звітами, вибір нової Управи або вирішення злуки Відділу. В нарадах візьме участь організатор УНСоюзу СТЕПАН ГАВРИШ. — В. Пастушок, гол.